NORAKSTS
Lieta Nr.A42753309
A2978–10/6

**SPRIEDUMS**
**Latvijas tautas vārdā**

Rīgā 2010. gada 12.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese E.Apīne
rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „Daisotra Latvija" pieteikuma par Autotransporta inspekcijas 2009.gada 2.februāra lēmuma Nr.36 atcelšanu.

## Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 28.oktobrī, plkst.13.23 uz autoceļa Rīga – Ventspils, 135.km, pie Gulbju ezera tika veikta SIA „Daisotra Latvija" (turpmāk arī – pieteicēja) piederošā transportlīdzekļa ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* pārbaude, kuras laikā konstatēts, ka transportlīdzeklim nav veikta transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laiku reģistrējošās kontrolierīces (tahogrāfa) periodiskā pārbaude, pēdējā pārbaude veikta 10.10.2006. Par konstatēto pārkāpumu 2008.gada 28.oktobrī pieteicējai sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA411056 (turpmāk arī – protokols) *(lietas 28.lapa)*.

2008.gada 26.novembrī Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītājs izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu Nr.11J/BA411056 un pieņēma lēmumu *(lietas 36.lapa)*, kas atstāts negrozīts ar Autotransporta inspekcijas 2009. gada 2.februāra lēmumu Nr.36 (turpmāk arī – Lēmums) *(lietas 39.-41.lapa)*.

Ar Lēmumu pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības, piemērojot naudas sodu Ls 700 apmērā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) $149.^4$ panta divpadsmito daļu.

[2] Pieteikumā tiesai pieteicēja norāda, ka sods ir nesamērīgs un neatbilst pārkāpuma raksturam, kā arī pieteicējai nav sniegti skaidrojumi par soda pamatotību.

Uzņēmuma vadība nebija devusi rīkojumu lietot transporta līdzekli, neievērojot transportlīdzekļu vadītājiem noteikto darba un atpūtas laika režīmu un braukšanas attālumu reglamentējošo noteikumu un ātrumu reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumus. Tieši pretējs rīkojums tika dots vadītājiem pirms katra reisa.

Transportlīdzekļa vadītājs *J.O.* nebija ziņojis pieteicējai, ka automašīnai */reģistrācijas numurs/* nepieciešama tahogrāfa kārtējā pārbaude, jo autovadītājs bija pieņēmis, ka pārbaude būs jāveic kopā ar tehnisko apskati transporta līdzeklim, kas beidzās 2008.gada 15.decembrī, savu viedokli balstot uz Eiropas Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas Nr.3821/85 „Par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" I pielikuma VI nodaļas 3.punkta a) apakšpunktu, ka „transporta līdzekļos uzstādīto ierīču periodiskās pārbaudes veic ne retāk kā reizi divos gados, un tās var izdarīt reizē ar transportlīdzekļa tehniskajām apskatēm. Tāpat uz sertifikāta nav norādīts tā derīguma termiņš, bet gan pēdējās pārbaudes veikšanas datums – 10.10.2006.

Nekādi darba un atpūtas laika režīma vai pārvadājuma pārkāpumi pārbaudē netika

konstatēti, bet tahogrāfa pārbaude tika veikta nekavējoties – 29.10.2008., pēc pārkāpuma konstatēšanas 28.10.2008.

Pieteicēja nepiekrīt sodam pēc LAPK 149.[4] panta divpadsmitās daļas, kas neatbilst pārkāpuma būtībai, jo būtu piemērojama LAPK 149.[4] panta vienpadsmitā daļa.

Pieteicēja lūdz tiesu atcelt Autotransporta inspekcijas pieņemto Lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

[3] 2009.gada 14.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts Autotransporta inspekcijas (turpmāk arī – atbildētājs) paskaidrojums par pieteikumu *(lietas 25. – 27.lapa),* kurā atbildētājs pieteikumu neatzīst par pamatotu.

Saskaņā ar Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas Nr.3821/85 „Par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" I pielikuma VI nodaļas 3.punkta a) apakšpunktu transporta līdzekļos uzstādīto ierīču periodiskās pārbaudes veic ne retāk kā reizi divos gados. Šajās pārbaudēs pārbauda, vai ierīce darbojas pareizi; vai uz ierīces ir tipa apstiprinājuma zīme un vai ir piestiprināta uzstādīšanas plāksne; vai uz ierīces un tās daļām nav bojātas plombas; nosaka, kāds ir riepu faktiskais apkārtmērs.

Saskaņā ar Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas Nr.3821/85 „Par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" I pielikuma VI nodaļas 2.punktu inspekcijas pārbaudes veic apstiprināti montieri vai darbnīcas, kas par tām ir atbildīgas. Iepriekšminētās Regulas 1.pielikuma VI nodaļa nosaka, ka dalībvalstis izraugās iestādes, kas veic pārbaudes un inspekcijas. Latvijas Republikā – a/s „CATA", SIA „Domenikss", SIA RKF „Heders", SIA „Latina", SIA Latvijas Autotransporta līdzekļu sertifikācijas centrs „LALSC", SIA „Nordtranselektro", SIA „Oldi & Co", z/s „Podnieki", SIA „Scania Latvia", SIA „Volvo Truck Latvia".

SIA „Daisotra Latvija" norāde, ka par pārkāpumu ir atbildīgs transportlīdzekļa vadītājs, nav pamatota, jo pārvadājums veikts darba devēja norīkojumā.

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un padomes 2006.gada 15.marta Regulas Nr.561/2006 10.panta 2.punktu uzņēmums organizē transportlīdzekļu vadītāju darbu tā, lai transportlīdzekļa vadītāji varētu ievērot Regulu Nr.3821/85. Uzņēmums dod transportlīdzekļu vadītājiem atbilstīgus norādījumus un veic regulāras pārbaudes, lai nodrošinātu, ka tiek ievērota Regula Nr.3821/85 un šīs regulas II nodaļa. Transporta uzņēmumam ir jāveic atbilstīgas pārbaudes un jādod norādījumi, lai nodrošinātu regulas ievērošanu.

Konkrētajā gadījumā pieteicēja nav veikusi atbilstīgu kontroli un devusi norīkojumu vadīt transportlīdzekli, kurā uzstādītajai kontroles mērierīcei nav veikta periodiskā pārbaude (pēdējā pārbaude veikta 2006.gada 10.oktobrī, sertifikāts Nr.6-1108-10/06).

2010.gada 1.oktobra rakstveida paskaidrojumos *(lietas 52.lapa)* Autotransporta inspekcija norāda, ka uztur iepriekš pausto viedokli par Lēmuma pamatotību, taču, ievērojot LAPK 8.pantu un 2009.gada 22.janvāra likuma „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" 9.pantu, pieteicēja ir saucama pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[38] panta piecpadsmitās daļas.

[4] Saskaņā ar APL 114.panta pirmo daļu, ja lietā esošie dokumenti ir pietiekami un tam rakstveidā piekritis pieteicējs, trešā persona un šā likuma 29.pantā minētais tiesību subjekts, tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes (rakstveida procesā).

Tā kā ir saņemta SIA „Daisotra Latvija" piekrišana rakstveida procesam *(lietas 46.lapa)*, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu, lieta tiek

izskatīta rakstveida procesā.

**Motīvu daļa**

[5] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, atzīst, ka pieteikums ir daļēji pamatots un daļēji apmierināms.

[6] Ar Lēmumu iestādē noslēdzies administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas process, kura rezultātā pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.$^4$ panta divpadsmito daļu, piemērojot naudas sodu Ls 700.

LAPK 149.$^4$ panta divpadsmitā daļa *(01.06.2008.likuma redakcijā)* noteic, ka „par norīkojuma došanu lietot transportlīdzekli, neievērojot transportlīdzekļu vadītājiem noteikto darba un atpūtas laika režīmu, vai darba un atpūtas laika režīmu un braukšanas attālumu reglamentējošo noteikumu un ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumu pārkāpšanu - uzliek naudas sodu personai, kas atbildīga par transportlīdzekļu ekspluatāciju, no simt līdz simt piecdesmit latiem, bet juridiskajai personai - no septiņsimt līdz tūkstoš latiem".

Pieteicēja uzskata, ka Lēmums ir atceļams, jo pieteicējas paskaidrojumi ir pietiekami būtiski un pieteicēja būtu saucama pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.$^4$ panta vienpadsmitās daļas, proti, „par transportlīdzekļu vadītājiem noteiktā darba un atpūtas laika režīma neievērošanu vai par transportlīdzekļu vadītājiem noteiktā darba un atpūtas laika režīmu un braukšanas attālumu reglamentējošo noteikumu un ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumu pārkāpšanu – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet juridiskajai personai – no četrsimt līdz piecsimt latiem".

[7] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējas transportlīdzeklim ar valsts numuru */reģistrācijas numurs/* uzstādītā tahogrāfa pēdējais pārbaudes termiņš ir 2006.gada 10.oktobris *(lietas 30.lapa)*.

Vērtējot pieteicējas argumentu, ka transportlīdzekļa vadītājs tai nav darījis zināmu tahogrāfa pārbaudes beigu termiņu un domājis, ka varēs to veikt vienlaikus ar automašīnas tehnisko apskati, tiesa atzīst to par nepamatotu.

Pati pieteicēja savā pieteikumā citē Eiropas Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas Nr.3821/85 „Par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" I pielikuma VI nodaļas 3.punkta a) apakšpunktu, kurā noteikts, ka „transportlīdzekļos uzstādīto ierīču periodiskās inspekcijas veic ne retāk kā reizi divos gados un tās var izdarīt reizē ar transportlīdzekļu tehniskajām apskatēm. Šajās inspekcijās veic šādas pārbaudes: vai ierīce darbojas pareizi; vai uz ierīces ir tipa apstiprinājuma zīme un vai ir piestiprināta uzstādīšanas plāksne; vai uz ierīces un tās daļām nav bojātas plombas; nosaka, kāds ir riepu faktiskais apkārtmērs".

Tātad jau no tiesību normas gramatiskās interpretācijas ir saprotams, ka tahogrāfa kārtēja pārbaude veicama „ne retāk kā reizi divos gados". Savukārt piezīme, ka pārbaudi var veikt vienlaikus ar transportlīdzekļa tehnisko apskati, seko pēc teikuma pirmās daļas un saikļa „un". Līdz ar to ir secināms, ka tahogrāfs pārbaudāms periodiski ne retāk kā katrus divus gadus un, veicot šo pārbaudi, tā var notikt vienlaikus ar transportlīdzekļa tehnisko apskati. Tomēr tas, ka tahogrāfa pārbaudi var veikt vienlaikus ar transportlīdzekļa tehnisko apskati, nenozīmē, ka persona ir tiesīga pagarināt noteikto divu gadu termiņu.

Pieteicējas arguments par to, ka tahogrāfam nav norādīts derīguma termiņš, ir pretrunā ar pieteikumā pieteicējas citēto regulas normu, no kuras satura skaidri saprotams, ka pārbaude veicama „ne retāk kā reizi divos gados". Tātad, ja iepriekšējā pārbaude tikusi veikta 2006.gada 10.oktobrī, tad divu gadu termiņš iztek 2008.gada 10.oktobrī. Šajā laika periodā pieteicējai arī bija jānodrošina tahogrāfa periodiskā pārbaude, neatkarīgi no tā, vai tā tiktu veikta 2008.gada 30.septembrī, vai 2008.gada 10.oktobrī. Pieteicējai kā pārvadātājam bija jāveic kontrole pār sertifikāta derīguma termiņu un jānodrošina kārtējā pārbaude, ievērojot regulas prasības. Minētā pārvadātāja atbildība nav nododama citām personām, jo LAPK normas paredz patstāvīgu atbildību gan transportlīdzekļa vadītājiem kā fiziskām personām, gan pārvadātājiem kā juridiskām personām. Ņemot vērā, ka pieteicējai bija jāveic kontrole pār tahogrāfa izmantošanas termiņiem, tad pieteicēja nedrīkstēja 2008.gada 28.oktobrī uzdot savam darbiniekam *J.O.* doties reisā ar automašīnu */reģistrācijas numurs/*, kurai bija uzstādīts tahogrāfs ar beigušos sertifikāta derīguma termiņu.

Administratīvā pārkāpuma protokolā, kas sastādīts 2008.gada 28.oktobrī, atbildētājs ir pamatoti konstatējis, ka tahogrāfa periodiskā pārbaude nav tikusi veikta divu gadu periodā no 2006.gada 10.oktobra, un līdz ar to pieteicēja pamatoti ir saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 149.$^{4}$ panta divpadsmitās daļas pārkāpumu.

[8] Ar Lēmumu pieteicējai piemērots administratīvais sods – naudas sods Ls 700, kas atbilst LAPK 149.$^{4}$panta divpadsmitās daļas sankcijai. Pieteicējai ir noteikts minimālais iespējamais sods. Soda apmērs tiesas ieskatā ir atbilstošs, jo ir piemērota minimālā sankcija un konstatējams atbildību mīkstinošs apstāklis LAPK 33.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē, kas izpaudies kā nekavējoša tahogrāfa periodiskās pārbaudes nodrošināšana.

Tomēr vienlaikus tiesa konstatē, ka uz sprieduma sastādīšanas dienu ir veikti grozījumi LAPK normās par darba un atpūtas laika reģistrēšanas noteikumu neievērošanu un atbildību par šādiem pārkāpumiem nosaka LAPK 149.$^{37}$ pants un LAPK 149.$^{38}$ pants. Tā kā pieteicēja ir saukta pie administratīvās atbildības par tahogrāfa periodiskās pārbaudes neveikšanu, tad atbildība par šādu pārkāpumu ir ietverta LAPK 149.$^{38}$ panta piecpadsmitajā daļā, proti, „par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, kuram nav veikta tahogrāfa vai ātruma ierobežošanas ierīces pirmreizējā vai periodiskā pārbaude, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz četrdesmit latiem, bet pārvadātājam – no trīssimt līdz četrsimt latiem".

LAPK 8.panta otrā daļa noteic, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. Aktiem, kas nosaka vai pastiprina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, atpakaļejoša spēka nav. Tādējādi, šobrīd izskatot lietu un nosakot sodu, tiesas pienākums ir ņemt vērā ar grozījumiem noteikto atbildības apmēru.

Izvērtējot administratīvās lietas materiālus kopsakarā ar LAPK aktuālajā redakcijā piemērojamām tiesību normām, tiesa konstatē, ka pieteicēja ir saucama pie administratīvās atbildības par LAPK 149.$^{38}$panta piecpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, piemērojot minimālo sankciju – Ls 300, kas atbilst arī LAPK 22.pantā noteiktajam administratīvā soda mērķim.

## Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 5. punktu, Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda**

daļēji apmierināt pieteikumu; grozīt ar Autotransporta inspekcijas 2009.gada 2.februāra lēmumu Nr.36 SIA „Daisotra Latvija" piemēroto administratīvā soda apmēru un noteikt naudas sodu Ls 300 (trīs simti latu), pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.$^{38}$ panta piecpadsmito daļu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas.

Tiesnese /paraksts/ E.Apīne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvā rajona tiesas
tiesnese _____E.Apīne
Rīgā, 2010.gada 12.oktobrī